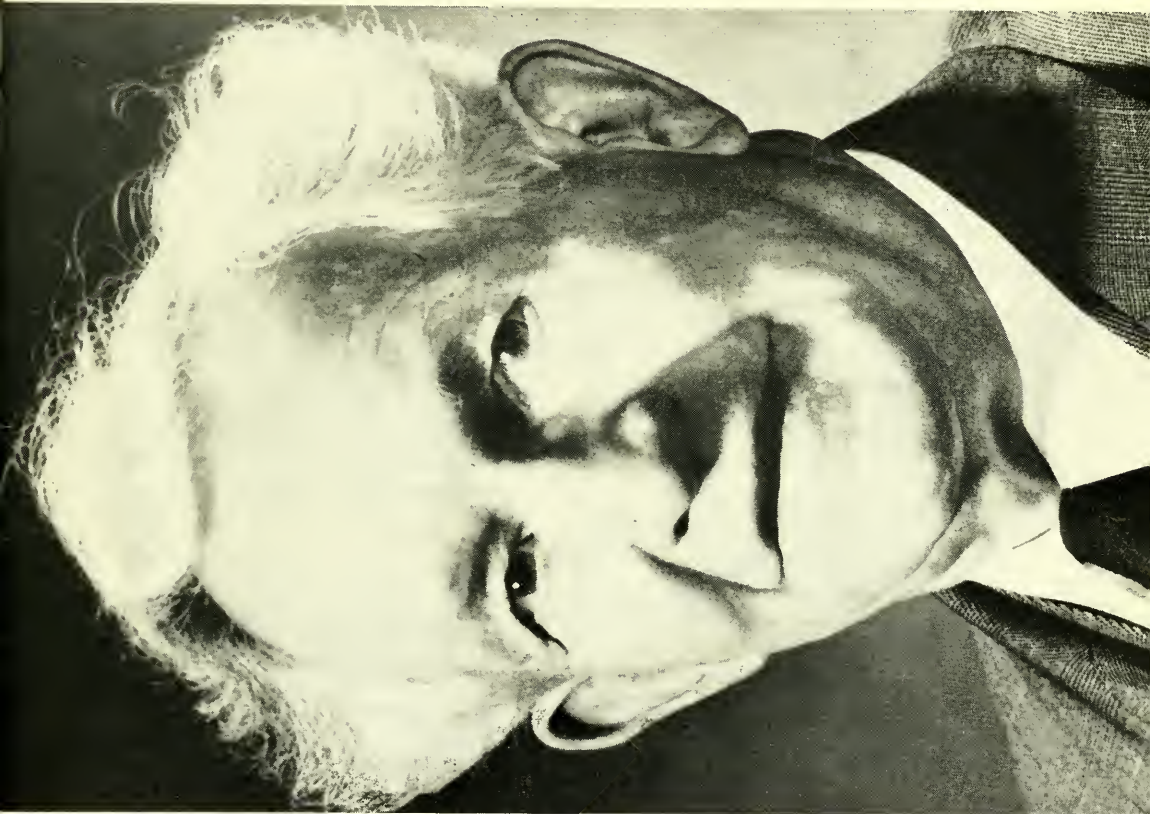

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Het bestuur van de Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen
der Laatste Dagen.

In het midden:

David O. McKay

Links boven:

Hugh B. Brown

Rechts boven:

N. Eldon Tanner

Links onder:

Joseph Fielding Smith

Rechts onder:

Thorpe B. Isaacson

66e JAARGANG

Nr 9

INHOUD:

Blz.

Onze profeet spreekt 259

Conferentiesprokkels 262

De vraag van de maand 266

Wat betekent het priesterschap voor de
leden van Christus' Kerk? 269

Genealogie 271

Er werden meer gouden platen gevonden 275

De tiende betekent veel voor heel veel
mensen 277

Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijs-
heid 278

Prophetieën in de Bijbel betreffende het
Boek van Mormon 279

Korte verhalen uit "Gospel Ideals" . . . 283

Gebeurtenissen in de zending en de Hol-
landse Ring 284

Als wij volmaaktheid verwachten . . , 288

september 1966

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

's-Mensen vrije wil een eeuwig beginsel van vooruitgang

door President David O. McKay

(vervolg en slot)

Ook zeide Hij tot Zijn discipelen: "... Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkerwijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet." (Ibid 13 : 15.)

Laten wij eerst, in een geest van liefde, de houding van Jezus jegens God in ogenschouw nemen. Dat is voor de wereld van heden de grote vraag. De communisten loochenen Hem, Mao bespot Hem en de geesten van ongetelde miljoenen worden vergiftigd tegen Hem.

Wat te zeggen van Jezus in Zijn zending op aarde? Toen de hemelse scharen Zijn geboorte aankondigden, zongen zij: Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen." (Lukas 2 : 14). In deze boodschap is godsvrucht, vrede en broederlijke liefde.

In Zijn aards bestaan gaf Jezus steeds bewijzen van godsvrucht. Aan het begin van Zijn zending, aan de oever van de Jordaan, horen wij Hem tot Johannes zeggen: "... Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen ..." (Matth. 3 : 15).

Op de Berg der Verzoeking, die juist boven de Jordaan, waar Jezus werd gedoopt, oprijst, werd Hij verzocht door de verleider, die de plaats van God trachtte in te nemen, met de dingen en de machten der aarde. Wij horen Hem in verheven majesteit zeggen: "Ga weg, satan, want er staat geschreven: Den Heere, uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen." (Ibid. 4 : 10).

Toen Hij Zijn discipelen leerde bidden, was zijn eerste bede een bewijs van Zijn godsvrucht: "Uw naam worde geheiligd." (Ibid. 6 : 9).

Toen Hij tijdens het Laatste Avondmaal de Twaalven toesprak, zeide Hij: "Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt." (Joh. 17 : 3).

Dat is de geest van liefde, de geest van geloof in God de Schepper van hemel en aarde door Zijn Geliefde Zoon. God wordt door Zijn Eniggeboren Zoon aanbeden. Wat nu van de vrede?

Van de vrede is gezegd dat zij de gelukkige, natuurlijke staat van de mens is, de "eerste der menselijke zegeningen". Zonder vrede kan er geen geluk zijn. "Geluk", zo zeide de Profeet Joseph Smith, "is het doel van ons bestaan en zal het resultaat daarvan zijn, indien wij de weg volgen, die daarheen leidt..."

Jezus zeide: "... In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen." (Joh. 16 : 33).

Bij diezelfde gelegenheid zeide Hij: "Vrede laat Ik u, Mij vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld hem geeft, geef Ik hem u..." (Ibid. 14 : 27). Zijn gehele leven door sprak Hij van vrede en was er vrede in Zijn hart. Toen Hij de graftombe had verlaten en aan Zijn discipelen verscheen, was Zijn eerste begroeting: "Vrede zij ulieden..." (Ibid. 20 : 21).

De vrede zoals Jezus die verstond, betekent vrij zijn van persoonlijke moeilijkheden, van familietwisten, van nationale oproerigheden. Zulk een vrede heeft zowel betrekking op de persoon als op gemeenschappen. De mens, die niet naar de influisteringen van Christus, d.w.z. de inspraak van zijn geweten, luistert, heeft geen vrede in zich. Die kan hij niet hebben, als hij tegen beter weten ingaat, de wetten der gerechtigheid overtreedt, of het nu hemzelf betreft, waar hij aan lage begeerten toegeeft of zich in andere opzichten onbetrouwbaar toont.

Voor de wetsovertreder is er geen

vrede. De vrede komt door gehoorzaamheid aan de wet. Het is deze boodschap die Jezus ons wil laten brengen onder de mensen - vrede voor de enkeling, opdat hij vrede met zijn God hebbe en er volmaakte harmonie bestaat tussen hemzelf en de wet, de rechtvaardige wetten, waaraan hij is onderworpen en waaraan hij nimmer kan ontkomen. Vrede in het gezin, gezinnen in vrede levend met elkander en met hun naasten.

Sommigen zeggen dat Zijn leer in deze tijd niet meer van toepassing is.

Enige jaren geleden was er een jongen die Hem gezien en gehoord heeft en onderricht van Hem ontving. Joseph Smith zag de Verlosser en hij gaf dat getuigenis aan de wereld. Hij heeft zijn boodschap opgetekend en opnieuw de nadruk gelegd op de eeuwige waarheid dat de leer van Christus eeuwig is en op de beschaafde wereld van vandaag even zeer van toepassing als op de mensen met wie Jezus omging.

In alle leringen van Christus was de fout van verkeerd denken fundamenteel. Hij veroordeelde hebzucht, vijandschap, haat en jalouzie even heftig als de gevolgen daarvan. De moderne psychologie bewijst, zoals alle studenten weten, de juistheid van zulke leer met betrekking tot de schade, die het gevolg is van het koesteren van haat. Die haat en verbittering met zich draagt, doet zichzelf veel meer kwaad dan degeen tot wie zij gericht zijn.

Op de tegenwoordige toestanden zijn Zijn leringen met betrekking tot de waarde en heiligheid van mensenlevens, de deugd van vergevingsgezindheid, de noodzakelijkheid van eerlijk handelen, de zonde van huichelarij, van hebzucht, de reddende macht van de liefde, de onsterfelijkheid van de mens even goed van toepassing. Indien de mensen steeds maar het feit miskennen dat Christus onze Heer en Heiland is en hun ziel met haat vullen, zoals die natie van meer dan zes miljoen mensen gedwongen is te doen, en niet alleen Christus loochenen, doch ook ontkennen dat Zijn zending is om de mens van het lage leven van zelfzucht en zonde te bevrijden en hem op te heffen naar een sfeer, zoals Hij alleen kan scheppen, een sfeer van zelfopoffering, edelmoe-digheid, schoonheid en liefde; indien de meerderheid van de naties Christus niet erkennen als de enige Naam, Die onder de mensen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden (Hand. 4 : 12); indien twijfelaars de mogelijkheid verwerpen van het verkrijgen van die geestelijke zekerheid van Christus' goddelijkheid, door Thomas uitgesproken toen hij vol eerbied uitriep: "Mijn Heer en mijn God" (Joh. 20 : 28); indien de handelwijzen der mensen met zulk een verwerping in overeenstemming zijn en niet in overeenstemming met hun aanvaarding van

Hem als hun God, zal deze wereld voortdurend door twisten worden verscheurd, tot ellende gedoemd door afschuwelijke oorlogen en smadelijk ten onder gaan op de klippen van materialisme, zelfzucht, ongelooft en haat.

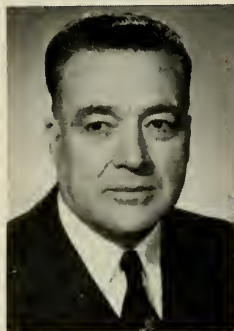
Zonder Jezus van Nazareth, de gekruisigde Christus, wordt de menselijke familie in slavernij gehouden.

Tenslotte rust op de Kerk van Jezus Christus de plicht de machtige waarheid te verkondigen dat de Man van Galilea, de herrezen Christus, waarlijk de Weg, de Waarheid en het Leven is, waarlijk de Heiland der mensheid.

Boosaardige pogingen worden ondernomen en sinistere plannen sluw en heimelijk ontworpen om de mens van zijn persoonlijke vrijheid te beroven. Laten alle oprechte gelovers in persoonlijke vrijheid en met geloof in Gods geopenbaarde woord, de geestelijke idealen van de Christus koesteren en steeds er naar streven de droom dat alle mensen eenmaal vrij zullen zijn en dat eenmaal vele naties zich zullen verenigen, niet om oorlog te voeren, maar voor de vrede en voor het vestigen van het koninkrijk Gods op aarde, tot werkelijkheid te maken. Dat deze toestand spoedig mogelijk en werkelijk moge zijn en dat de mensen er naar zullen streven dit tot stand te brengen, bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen.

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken van Algemene Autoriteiten tijdens de Algemene Conferentie te Salt Lake City in april 1966)

Opdat wij de vreselijke dag mogen doorstaan

"... Wij horen trouwe mensen deze vragen steeds weer stellen: "Leven wij in de laatste dagen? Is er een zekere manier om het valse van het ware te onderscheiden? Neemt de Kerk in deze dingen een standpunt in? Is de duivel bezig? Heeft de Kerk een verdediging tegen deze schrikwekkende toestanden?" Op al deze vragen past een zonder aarzelen gegeven antwoord: Ja, wij leven in de laatste dagen. Zeker zijn er veilige gidsen naar de waarheid, wanneer de leden van de Kerk ze maar willen gebruiken. De Kerk keert zich tegen alle normen van de samenleving, die beneden de evangeliënnormen vallen. In het evangelie van Jezus Christus vinden wij de oplossing van ieder probleem waarmee wij te maken krijgen, die ons in staat zal stellen hier gelukzaligheid te vinden en eeuwig leven in de komen-

de wereld. Ja, zeer zeker is de duivel bezig. De Kerk heeft inderdaad een zo doelmatig mogelijke verdediging tegen deze goddeloze en schrikwekkende toestanden... tegen de boze machten, die ons omringen.

... Enige jaren geleden, toen ik de zendingen in Zuid-Amerika afreisde, hoorde ik President William Grant Bangerter van de Braziliaanse zending enige opmerkelijke woorden spreken. Hij zeide dat er een golf van gebeurtenissen hadden plaats gehad, waarin boze geesten de zendelingen en heiligen hadden gekweld. In iedere conferentie vertelden de zendelingen ondervindingen die zij met boze geesten hadden gehad. De hevigheid van hun invloed was schrikbarend. De zendingspresident vermaande hen over de werken van de duivel voortaan niet meer te spreken, maar in plaats daarvan met macht de werken van de Heer te verkondigen en van Zijn werken getuigenis af te leggen. Toen de mensen in hun getuigenissen zich bepaalden tot de werken van de Heer en over die van Satan zwegen, hield de macht van de boze geesten bijna onmiddellijk op, vertelde de zendingspresident mij.

Wij moeten allen leren dat de grondslagen van de evangelieleer des Heren wapens zijn tegen het kwaad en alle soorten zonde, hetzij gevaaren op politiek gebied, on-

zedelijkheid, dreigende gezinsrampen of welke andere boze kwellingen ook . . .”

Harold B. Lee

Lid van de raad der Twaalven

Wanneer de Heer gebiedt, doe het dan

“...In deze dagen worden de Kerk, door de inspiratie des Heeren, vele waardevolle programma’s gegeven. Deze programma’s hebben de goedkeuring en zegen van de Algemene Autoriteiten. Luisteren wij naar de gekozen dienst-knechten van de Heer, die deze waardevolle hulpmiddelen voor ons maken? Geven wij gehoor aan de raad, die zij door de inspiratie en openbaring van onze Vader in de hemel ontvangen?

Wel mogen wij als personen en als ouders ons deze vraag voorleggen: “Heb ik, in deze goede tijd van voorspoed een gepaste voorraad voedsel en kleding aangelegd om mij en mijn gezin in tijden van

ziekte, van nood of werkeloosheid van het nodige te voorzien?”

“Leef ik zo, dat mijn leven een inspiratie en een voorbeeld voor anderen kan zijn? Volg ik de raad van de profeet, toen hij zeide dat ieder lid een zending behoort te zijn?”

“Verzamel ik mijn gezin om mij elke week in een gezinsavond voor het bestuderen van het evangelie?”

“Heb ik mijn familieregisters zorgvuldig geanalyseerd en met biddend hart datgene gedaan om de geschiedenis van mijn voorouders te voltooien?”

Eeuwenlang heeft de Here de verzekering gegeven van zijn verlangens zegeningen op de mensen uit te storten, maar Hij heeft ook duidelijk gemaakt dat zegeningen alleen kunnen komen door gehoorzaamheid en gewilligheid Zijn geboden te gehoorzamen. Mozes beloofde de kinderen Israëls in zijn dagen:

“En het zal geschieden, indien gij de stem des Heeren, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede, zo zal de Heere, uw God, u hoog zetten boven alle volken der aarde.

“En al deze zegeningen zullen over u komen, en u aantreffen, wanneer gij der stem des Heeren, uws Gods, zult gehoorzaam zijn.” (Deut. 28 : 1, 2).

In het laatste der dagen heeft de Here het zeer duidelijk gemaakt dat Hij de getrouwen wil zegenen. Dat blijkt zeer sterk in deze verzekering: “Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik u zeg; maar wanneer gij niet doet

wat Ik zeg, hebt gij geen belofte." (L. en V. 82 : 10).

Dit is in overeenstemming met de verklaring dat Joseph Smith had gezegd dat hij een regel in zijn leven had aangenomen en elke dag volgde. Het was eenvoudig dit: "Wanneer de Here gebiedt, doe het dan!" (*Documentary History of the Church*, dl 2, pag. 170).

Mag ik nu nog één gedachte hieraan toevoegen? In dit jaar 1966 wordt opnieuw de nadruk gelegd op de belangrijkheid van het gezin en het aankweken van de geest van liefde daarin. Laten wij met luisterende oren en ontvankelijk hart deze woorden van onze geliefde profeet, President David O. McKay, tot ons doen doordringen: "...Laat ons nooit het beginsel van *gehoorzaamheid* vergeten. Gehoorzaamheid is des hemels eerste wet. Het is tevens de wet in het gezin. Er kan geen waar geluk in het gezin zijn zonder gehoorzaamheid, gehoorzaamheid, die verkregen wordt, niet door fysieke kracht, maar door het goddelijk element van liefde."

Henry D. Taylor
Assistent

van de raad der Twaalven

Hoeveel appels ontspringen aan één zaadje?

"...Een jong meisje, wij zullen haar Donna noemen, ging naar een grote stad om werk te zoeken. Zij verlangde er erg naar een universiteit van de Kerk te bezoeken en

daarvoor had zij geld nodig. Zij kon echter geen werk vinden en zij werd ontmoedigd. Zij kwam in aanraking met een gewetenloos mens, die van de jeugd en de eenzaamheid van het meisje misbruik maakte en haar verleidde.

Voor Donna was dit een gruwelijke ervaring; met een gebroken hart keerde zij naar huis terug en vertelde haar moeder en enige tijd later haar bisschop wat er gebeurd was. Er werd raad gehouden; er was erbarming en vermaning, gebed en zegening. Donna leerde de smart van wroeging en de zegen van dankbaarheid voor de genade en goedheid van God kennen.

Doch op zekere dag moest zij zeggen dat zij een kind verwachtte... In de volgende vasten- en getuigenisvergadering stond Donna op en deelde haar toestand mede. Zij erkende haar schuld en vroeg haar medeleden om vergiffenis. Zij zei de tot hen: "Ik wil over straat gaan, wetende dat u zich over mij ontfermt en mij vergeeft. Maar als

u mij niet kunt vergeven, wil dan niet mijn moeder beschuldigen en kijk mijn kind er niet op aan." Zij getuigde van haar waardering voor haar zo bitter verworven doch innig gekoesterde kennis van de belangrijkheid van de reddende zending van Jezus Christus. Toen ging zij weer zitten. Er werden in die vergadering tranen geschreid en stenen werden er niet geworpen. Toen stond de bisschop op en zeide: Donna's geschiedenis heeft ons allen diep geroerd en bedroefd gemaakt. Moedig en nederig heeft zij de volle verantwoordelijkheid van haar smartelijke toestand aanvaard. Eigenlijk heeft zij een lijst van zondaren aan de wand van de kerk gehangen, met alleen haar naam er op. De eerlijkheid verbiedt mij dit zo te laten. Er moet nog minstens één naam aan worden toegevoegd, die u allen kent. Het is de naam van uw bisschop. Weet u", zeide hij, "wanneer ik de plichten van mijn roeping ten volle had vervuld, had ik deze tragedie misschien kunnen voorkomen."

Toen vertelde de bisschop van zijn onderhoud met Donna en haar moeder, voordat zij naar de grote stad vertrok. Hij had met zijn vrouw en met anderen gesproken en zijn bezorgdheid over haar onervarenheid en eenzaamheid te kennen gegeven. Hij was er ook over in gebed gegaan. "Maar daarna", zeide hij, "deed ik niets. Ik schreef niet aan haar bisschop in Salt Lake City; ik nam de telefoon niet op; ik ging er niet heen. Ik weet niet wat ik had kunnen doen, maar ik heb het gevoel dat dit ver-

hinderd had kunnen worden, als ik de bisschop was geweest, die ik had kunnen zijn."

... Zijn raadgever stond op en zeide: "Ik houd van deze bisschop. Hij is een van de beste en gewetensvolle mensen die ik ooit heb ontmoet. Ik kan zijn naam op de lijst niet laten staan zonder de mijne er aan toe te voegen. Hij sprak met mij over deze zaak. Ik geloof dat hij dacht dat ik wel naar Donna zou omkijken, omdat ik voor zaken vaak in de stad moet zijn. Ik had dit kunnen doen, maar ik haastte mij van de ene vergadering naar de andere en ik nam er de tijd niet voor. Ik sprak er ook met anderen over en gaf tegenover mijn vrouw uiting aan mijn bezorgdheid. Ik schaam mij bijna te zeggen dat ik tot de Here sprak en Hem vroeg Donna te helpen. Maar verder deed ik niets. Ik weet niet hoe het zou zijn gelopen, wanneer ik had gedaan wat ik had moeten doen, maar ik heb het gevoel dat ik het ongeluk misschien had kunnen voorkomen."

Toen stond de presidente van de J.M.O.O.V. op en zeide ongeveer hetzelfde. Zij had ook wel aan Donna gedacht, maar niets gedaan. Zij voegde haar naam toe aan de lijst.

Tenslotte stond een wat oudere man op en voegde twee namen aan de lijst toe - van hemzelf en van zijn medehuisbezoeker. Hij zeide dat zij ook Donna en haar moeder moesten bezoeken, maar sommige daarvan hadden verzuimd en geen doeltreffende poging hadden gedaan te zijn zoals God het had geopenbaard . . .

Enige jaren geleden hadden broeder Joseph Anderson en ik het voorrecht met president J. Reuben Clark Jr. naar een vergadering in St. George te gaan. Onderweg vertelde ik hem deze geschiedenis. Hij dacht enige tijd na en met tranen in de ogen zeide hij: "Brother Hanks, dit is de belangrijkste mededeling die ik ooit heb ge-

hoord om het grote gewicht van het volbrengen van onze persoonlijke verplichtingen in de Kerk. Wanneer u er lang genoeg over hebt gedacht, geef ze dan aan anderen door."

Marion D. Hanks
Van de Eerste Raad van
Zeventigers

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

*

Zijn wij nu in het duizendjarig rijk?

VRAAG: "In deze tijd van atoom-energie, dat zo vele wonderbare ontwikkelingen zich hebben voltrokken en de mensen zelf gemaakte satellieten de wereldruimte insturen, naar de maan of misschien naar sommige andere planeten willen reizen, komt de gedachte bij ons op dat wij wel het duizendjarig rijk konden zijn ingegaan. Wilt u ons over de vraag of dit al of niet zo is, inlichten?"

ANTWOORD: Deze aarde, waarop wij wonen, volgt haar be-

stemming zoals die in den beginne is bepaald. Volgens het goddelijk plan heeft zij de scheppingsperiode ondergaan, toen de Here verklaarde dat alles goed was. Toen kwam de val en de aarde werd evenals Adam sterfelijk. Zij bevindt zich nu in een tijd van haar sterfelijk bestaan dat goddeloosheid overheerst. Wanneer deze toestand, die door de Here "tijdelijk" wordt genoemd, voorbij is, dan komen de duizend jaren van vrede, welk tijdperk wij het millennium of duizendjarig

rijk noemen. Wanneer die tijd is verstreken, zal er "een kleine tijd" komen, gedurende welke Satan, die in de duizend jaren van vrede gebonden zal zijn, losgelaten zal worden en voort zal gaan de naties te misleiden. De eindbestemming van de aarde zal na die tijd van goddeloosheid zijn. Wanneer de aarde is gestorven en opgestaan, zal zij met celestiale heerlijkheid worden gekroond en de juiste plaats, die voor haar in de hemelen werd vastgesteld, innemen.

De slechtheid van de wereld heeft in het millennium geen plaats.

De heerschappij van de boosheid op de aarde, de grote beroeringen en de benardheid onder de naties zijn een zeer bepaalde aanwijzing dat het millennium nog niet is gekomen. Alle toestanden, die wij heden ten dage aantreffen, zijn door de profeten van ouds voorspeld. De Zaligmaker vestigde de aandacht daar op in Zijn laatste instructies aan de apostelen. Lees Mattheüs hoofdstuk 24 en het 21ste hoofdstuk van Lukas. Hier wijst de Heer er duidelijk op dat er vóór Zijn komst grote wonderen op de aarde, in de hemelen en op de zeeën zouden zijn. Er zouden oorlogen en geruchten van oorlogen zijn en het hart van de mensen zou bezwijken vanwege de vele moeilijkheden, beroeringen en onrust onder de naties, maar dit alles zou slechts het begin van de ellende zijn. De profeten en onze Heer profeteerden ook dat er tekenen in de aarde en in de hemelen zouden zijn. Het is buiten twijfel

dat de vliegtuigen en de raketten, die de wereldruimte worden ingezonden, een deel van deze tekenen en wonderen zijn.

Bovendien zullen in de gezette tijd des Heren ook tekenen in de hemellichamen zijn. De aarde is nog niet begonnen met heen en weer te waggelen; de zon is nog niet verduisterd en de maan nog niet bloedrood; en de sterren zijn, volgens de voorspelling, nog niet uit de hemel gevallen.

Kort voor de komst des Heren zullen legers in Palestina zich verzamelen. Jeruzalem zal belegerd worden. In die tijd zal de Olijfberg in tweeën worden gespleten, zoals dit in een visioen aan Zacharia werd voorspeld en in de Leer en Verbonden werd herhaald. Onze Verlosser zal daar verschijnen en de gevluchte Joden, die zich daar hebben verzameld, zullen Hem te voet vallen en Hem vragen: "Wat zijn deze wonden in uw handen?" Dan zal de Heiland antwoorden: Het zijn de wonden, waarmee Ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers. Ik ben het Die werd verheven. Ik ben Jezus, Die werd gekruisigd. Ik ben de Zoon van God. (Zach. 13 : 6; L. en V. 45 : 51, 52).

Dan zullen de berouwvolle Joden Hem erkennen als de Messias, naar Wie zij eeuwenlang hebben uitgezien. Dan zullen zij grote rouw bedrijven, "elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder, en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder. Het geslacht van het huis van Levi bijzonder,

en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simeï bijzonder, en hun vrouwen bijzonder. Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder. (Zach. 12 : 12-14.)

*In Jeruzalem wordt
een Tempel gebouwd.*

Dan zal de Heer hun zonden vergeven en Jeruzalem zal vast worden. In Jeruzalem zal de grote tempel worden gebouwd en Christus zal over de gehele aarde regeren. Jeruzalem en Zion zullen de hoofdsteden zijn en de heerschappij van de vrede zal beginnen en duizend jaren duren.

Het duizend jarig rijk zal komen, wanneer de Here beslist dat de beker van ongerechtigheid vol is. Hij zal komen om de aarde te reinigen en in die dag zal "de sluier der bedekking van Mijn tempel, die de aarde verbergt", worden weggenomen, en alle vlees zal Mij tezamen zien," zegt de Here. En al het verderfelijke, zowel van de mens als van de beesten des velds, of van de vogelen der hemelen, of van de vissen der zee, dat zich op de ganse oppervlakte der aarde bevindt, zal worden verteerd; En eveneens zal al het verderfelijke in de elementen door hevige hitte smelten; en alle dingen zullen nieuw worden, opdat Mijn kennis en heerlijkheid op de ganse aarde moge wonen.

En te dien dage zal de vijandschap

van de mens, en de vijandschap der dieren, ja, de vijandschap van alle vlees voor Mijn aangezicht ophouden.

En te dien dage zal al hetgeen waarom iemand ook zal bidden, hem worden gegeven.

En te dien dage zal Satan geen macht hebben om enig mens te verleiden.

En er zal geen smart zijn, omdat er geen dood is.

Te dien dage zal een kind niet sterven, voordat het oud is; en zijn levensduur zal als de ouderdom van een boom zijn;

En wanneer het sterft, zal het niet slapen - dat wil zeggen in de aarde - maar in een oogwenk worden veranderd, en worden opgenomen, en zijn rust zal heerlijk zijn." (L. en V. 101 : 23-31).

Wanneer het millennium is gekomen, wordt deze aarde vernieuwd en van haar goddeloosheid gereinigd en datgene wat in het tiende Geloofsartikel wordt verkondigd, zal worden vervuld.

"Wij geloven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der tien stammen, dat Zion op het westelijk vasteland zal worden gebouwd, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeren, en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijselijke heerlijkheid zal ontvangen."

Wat betekent het priesterschap voor de leden van Christus' Kerk?

Bij het overdenken van het antwoord op deze vraag hoor ik weer de woorden van een voormalige president van de Nederlandse Zending, President John P. Lillywhite, die jaren geleden tot mij zeide: "Er zal een tijd komen, dat het Priesterschap van God het middel zal zijn om ons temidden van de oordelen, die over de wereld zullen komen, staande te houden."

Dit betekent natuurlijk niet, dat zij die geen Priesterschap dragen, niet staande zouden kunnen blijven. God is geen aannemer des persoons en zegt al Zijn kinderen die *overeenkomstig het licht dat zij bezitten, hun handel en wandel richten*.

De grote schriftuurkenner Joseph Fielding Smith, de President van de Raad der Twaalven, heeft eens gezegd: "Het zullen de telestiaalen zijn, die tijdens de oordelen, die de wederkomst van Christus voorafgaan, zullen worden weggenomen." (Zie bijv. Maleachi 4 : 1)

De celestiaalen en terrestriale zullen het Duizendjarig Rijk ingaan. Laten wij een ogenblik onze aandacht vestigen op het cursief gedrukte: *Overeenkomstig het geestelijk licht dat zij bezitten*. Sterk en vèr schijnend is het licht van een priesterschapsdrager, die deze van Godswege geschonken macht eert en verheerlijkt en zeer groot

is zijn macht dan om de komende beproevingen te dragen en te volharden tot het einde.

De verleidingen van deze laatste dagen - en nu richt ik mij in 't bijzonder tot de jeugd van Zion - vergen voor het weerstand bieden daaraan een groot geloof, een sterke getuigenis en een grote standvastigheid van voornemen om Gods geboden te blijven gehoorzamen, want deze verleidingen zijn zeer gevaarlijk, omdat zij in een bedrieglijk gewaad tot de jongeren komen, getooid met valse leuzen en leugenachtige frazen. In woord en beeld wordt datgene wat sinds het begin van de schepping heilig werd verklaard, bespot en als niet meer van de moderne tijd verworpen. "Ouderwetse begrippen", zeggen zij, die verkondigen dat God dood en Zijn woord van generlei waarde meer is. Kuisheid en reinheid van gedachten en handelen? "Onzinpraat", zeggen zij. "De jeugd moet zich kunnen uitleven." Er worden zelfs enquêtes gehouden over het al of niet geoorloofde van geslachtelijk verkeer voor het huwelijk. De uitslag daarvan is ontstellend. De wereld holt haar ondergang tegemoet. Temidden van deze chaos moet de jeugd van deze tijd haar weg kiezen. Welke zijn haar richtlijnen bij het bepalen van haar keus? Laten zij zich leiden, of liever verleiden, door de verlokkende, doch in wezen sata-

nische uitnodigingen om ”met hun tijd mee te gaan?”

Of hebben zij, dank zij opvoeding, voorlichting en voorbeeld, een geestelijke wapenrusting, die tegen de giftige pijlen van de Vernietiger bestand is?

Ik doe een beroep op de leden van Christus’ Kerk in ’t algemeen en op de jongeren onder hen in ’t bijzonder. Jullie leven in een moeilijke en gevaarlijke tijd. De wapenrusting waarover Paulus spreekt, hebben jullie hard en hard nodig om niet gevelde te worden.

Lees Efeze 6 : 11 tot en met 18 met aandacht. Paulus sprak die woorden bijna 2000 jaren geleden en voor de leden van de Kerk in die dagen waren zij van grote betekenis wegens de benarde toestand waarin zij verkeerden. Nu is de toestand ook benard, zij het dan op andere wijze, maar de betekenis is nog even groot, zo niet groter, want nogmaals: wij leven in een zeer gevaarlijke tijd, waarin Satan zijn kundigste onderdanen verzamelt om nog zo veel mogelijk van Gods kinderen in zijn netten te vangen, voordat het einde van zijn heerschappij komt. Laat de diepe betekenis - diep en indringend vanwege deze tijd - van Paulus’ woorden goed tot jullie doordringen. Volg zijn raad op, wacht niet tot het te laat is, houdt de ijzeren roede stevig vast en jullie zullen veilig langs het vuile, wild schuimende water worden geleid. Volhardt tot het einde en de overwinning kan jullie niet ontgaan. ”Ik, de Here ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg, maar

wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte”. Zo luiden Christus’ belofte en waarschuwing in L. en V. 82 : 10.

En tenslotte: Wat heeft de Here van de Priesterschapdrager gezegd, wiens verantwoordelijkheid het is zijn vrouw, zijn gezin, zijn verloofde in al hetgeen God heeft geboden, voor te gaan, opdat ook zij de zegeningen van het Priesterschap mogen ontvangen? Vele dingen, maar ik zal volstaan met dit aan te halen: ”... Allen, die deze priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Here. Want hij, die Mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij. En hij, die Mij ontvangt, ontvangt Mijn Vader. En hij, die Mijn Vader ontvangt, ontvangt Mijn Vaders Koninkrijk, daarom zal alles, wat Mijn Vader heeft, aan hem worden gegeven”. (L. en V. 84 : 35 t/m 38). Let wel: er staat niet *dit* priesterschap, maar *deze* priesterschap, de dragers van het priesterschap dus. Wat een onuitsprekelijk groot voorrecht, aldus te mogen zijn. Maar ook: wat een grote verantwoordelijkheid! Jonge priesterschapsdragers: denk daar altijd aan! Houdt stand in het verbond, laat u nooit en te nimmer door de schoon- en zo aannemelijk schijnende uitnodigingen tot verlaten van de door God gewezen weg verleiden. Denk aan Leer en Verbonden 19. Lees die afdeling nog eens aandachtig over. Weest rein in handelingen en gedachten. Indien ge verloofd zijt: Eert God schoonste schepping op aarde; de reine, jonge vrouw. Tot haar zeg ik: Bewaar uw reinheid, zelfs al zoudt ge in zodanige om-

standigheden komen, dat uw leven wordt bedreigd!

Priesterschapsdragers en u, die geordend zijt met het Priesterschap naar de orde van de Zoon van God, weest steeds uw macht en verantwoordelijkheid bewust en bedenkt dat deze macht u is gegeven om te zegenen en niet om te verderven. Te zegenen de zieken na de zalving, te zegenen hen, die door de oplegging uwer handen en de woorden, u door de Heilige Geest ingegeven, vertroost en gesterkt van u gaan, want dat is uw voorrecht: anderen tot zegen te zijn en te dienen, zoals Christus deed. U bent Zijn vertegenwoordi-

gers (die Mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij). Nooit eerder in de geschiedenis der mensheid is het zo noodzakelijk geweest als nu om sterk te staan, want de machten der duisternis verzamelen zich ten strijde tegen ons, in een laatste, verbitterde poging ons ten onder te brengen. Doch de Meester zeide: "... Ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd". (Mattheüs 28 : 20; Joh. 14 : 27).

A.D.J.

GENEALOGIE

HET HUIS VAN GOD

Zowel van herkomst als in gewoon gebruik heeft de term "tempel" in zijn letterlijke toepassing een zeer bepaalde bedoeling. De essentie van de tempel is, en is al-

tijd geweest, dat het een plaats is, speciaal bestemd voor als heilig beschouwde diensten, en een plaats van werkelijke of vermeende heiligheid. Het Latijnse Templum is

gelijk aan het Hebreeuwse Beth Elohim, en betekent de nabijheid van de Godheid. En zo, geassocieerd met Goddelijke aanbidding, bedoelt het werkelijk te zijn het Huis van God.

In dit verband is het interessant en leerzaam de betekenis te beschouwen van de naam Bethel, een samentrekking van Beth Elohim, de plaats, door Jacob zo genoemd, waar de tegenwoordigheid van de Heer aan hem was gemanifesteerd. Hij zei: "voorzeker is de Heer in deze plaats, en ik wist het niet. En hij was bevreesd en zeide: hoe ontzagwekkend is deze plaats, het is niets anders dan het huis van God, en dit is de poort van de hemel." En Jacob stond vroeg in de morgen op, nam de steen, die hij gebruikt had als kussen, en zette die overeind als een pilaar, en goot olie op de top er van. En hij noemde de plaats Bethel (Gen. 28 vers 16-19) lees ook vers 10-22.

Gebouwen, in het geheel als heilig beschouwd, óf gedeelten bevattende, tot heiligdom bestemd, zijn opgericht in verschillende eeuwen, zowel door vereerders van afgoden, als volgers van de ware en levende God. Oude heidense tempelen werden beschouwd als vaste woonplaatsen van de mystieke goden of godinnen, waarnaar ze genoemd waren, en tot wiens dienst het gebouw was gewijd. Terwijl de omgeving van zulke tempelen werd gebruikt als plaats van algemene vergaderingen en publieke ceremoniën, waren daar in het binnenste altijd verborgenheden, waartoe alleen de ingewijde

priesters toegang hadden, en waarin, zo werd gepretendeerd, de tegenwoordigheid van de godheid werd gemanifesteerd. Als bewijs van deze exclusiviteit vinden we in oude tempelen, zelfs in die van heidense oorsprong, dat het altaar van heidense aanbidding niet stond in de tempel zelf, maar vóór de ingang.

Tempelen zijn nooit beschouwd als plaatsen voor openbare vergaderingen, maar als heilige besloten ruimten, gewijd aan de plechtigste ceremoniën, of dat bijzondere systeem van aanbidding, afgodisch of Goddelijk, waarvan de tempel stond als een zichtbaar en stoffelijk symbool.

In oude tijden was het volk van Israël onderscheiden van andere natiën als bouwers van heiligdommen voor de naam van de levende God. Deze dienst werd speciaal van hen vereist door Jehova, die zij verklaarden te dienen.

De geschiedenis van Israël als een natie dateert vanaf de Exodus. Gedurende de vier eeuwen van hun slavernij in Egypte groeiden de kinderen Jacobs uit tot een talrijk en krachtig volk; niettemin waren ze in ballingschap. Ter zijner tijd kwamen hun droefheid en smeekbeden echter tot de Heer en Hij leidde hen voort door de uitgestrekte arm van Zijn macht. Zodra ze waren ontkomen aan de invloed van de Egyptische afgoderij, werd van hen vereist dat ze een heiligdom gereed zouden maken, waarin Jehova zich zou manifesteren en Zijn wil bekend maken, als hun aangenomen Heer en Koning.

De tabernakel, die van de tijd van

zijn constructie in de woestijn en vandaar gedurende de periode van hun ronddoling én eeuwen daarna, was geheiligd aan Israël als een heiligdom voor Jehova, gebouwd volgens een geopenbaard gedetailleerd plan. Het was een compact draagbaar bouwsel, zoals de omstandigheden van de trek vereiste. De tabernakel was maar een tent, maar gemaakt van de beste, kostbaarste materialen, die de mensen bezaten. Deze voorwaarde van uitmuntendheid was vereist en passend, want het voleindigde bouwwerk zou een offer van de natie zijn aan de Heer. De constructie was tot in de kleinste details voorgeschreven zowel als materiaal; het was in ieder opzicht het beste wat de mensen konden geven, en Jehova heiligde de aangeboden gift door Zijn Goddelijke aanvaarding. Laat ons in gedachten houden dat, hetzij het een geschenk van een persoon is, of van een natie, het beste, indien gewillig en met een zuivere bedoeling aangeboden, altijd uitstekend is in de ogen van God, hoe armzalig dit beste ook mag zijn in vergelijk met dat van anderen.

Op de roep om materiaal, waarmee de tabernakel gebouwd moest worden, was zo'n vrijwillige reactie, dat er meer dan genoeg was. "Want de stof, die zij hadden was voldoende om al het werk te doen en er was nog over" (Exodus 36 vers 7). Dienovereenkomstig werd een bekendmaking gedaan om de mensen te dwingen niet meer te brengen. De technici en de werklieden, die de tabernakel moesten maken, waren aangewezen door

openbaring, of gekozen door goddelijk gevestigde autoriteiten, met een speciale verwijzing naar hun bekwaamheid en toewijding. De gehele tabernakel, gezien niet betrekking tot zijn omgeving, en in het licht van de omstandigheden van zijn schepping, was een imposant bouwwerk. Het geraamte was van zeldzaam hout, van binnen behangen met fijn linnen en geborduurd met voorgeschreven tekens in blauw, purper en scharlaken, de middelste en buitenste gordijnen van uitgelezen huiden; zijn metalen delen van geel koper, zilver en goud. Buiten de tabernakel, maar binnen een besloten hof, stond het offeraltaar en het wasbekken of vont. Het eerste deel van de tabernakel zelf was een buitenste kamer, of Heilige plaats; en voorbij deze, tegen waarneming afgeschermd door een tweede voorhang, het binnenste Heilige, het Allerheiligste, speciaal bekend als het Heilige der Heiligen. Alleen de priester mocht het buitenste deel binnen gaan, zo was het voorgeschreven bevel, terwijl in de binnenste plaats, het "allerheiligste", niemand dan de hogepriester mocht binnentreden, en dan nog maar eens per jaar, en dan alleen nog na een lange weg van zuivering en heiliging.

Onder de heiligste dingen, behorende tot de tabernakel, was de Ark des Verbonds. Dit was een kistje of koffer, gemaakt van het beste hout, dat verkregen kon worden, gevoerd en belegd met zuiver goud en voorzien van vier gouden ringen, waarin de staven gestoken waren voor het dragen

gedurende de reis. De Ark bevatte zekere heilige, belangrijke voorwerpen, b.v. de gouden mannapot, bewaard als een aandenken; en later werd hieraan Aärons staf, die gebloeid had, toegevoegd, en de stenen tafelen, die beschreven waren door de hand van God. Als de Tabernakel opgezet werd in een kamp van Israël, werd de Ark binnen de binnenste voorhang geplaatst, in het Heilige der Heiligen. Rustend op de Ark was de Goddelijke Zetel (in Ned. Bijbel Verzoendeksel genoemd), opgehouden door een paar cherubims, gemaakt van geslagen goud. Vanaf deze Zetel manifesteerde de Heer Zijn tegenwoordigheid, zoals beloofd was voordat noch de Ark, noch de Tabernakel, gebouwd was. "En daar wil Ik u ontmoeten, en Ik wil met u spreken vanaf de Goddelijke Zetel, tussen twee cherubims, die op de ark van het getuigenis zijn, over alle dingen, die Ik u in een verbond wil geven aan de kinderen Israëls" (Ex. 25 vers 22).

We zullen hier geen gedetailleerde beschrijving geven van de Tabernakel met alles wat er bij hoort, het is voldoende voor ons huidige doel om te weten dat het kamp van Israël zo'n heiligdom had; dat het gebouwd was volgens een openbaar plan; dat het de belichaming was van het beste wat de mensen konden geven, zowel aan materiaal als aan arbeid. Dat het een offer van de mensen was aan hun God, en dat het genadiglijk door Hem aangenomen werd. Zoals nog aangetoond zal worden was de Tabernakel het prototype

van de meer stabiele en voortreffelijke tempel, waardoor hij na verloop van tijd vervangen zou worden.

Nadat Israël in het land van belofte gevestigd was, toen, na veertig jaar omdolen in de woestijn, het verbondsvolk ten slotte een Kanaän van henzelf bezat, kreeg de Tabernakel een rustige plaats in Sile, en daarheen kwam het volk om de wil en het woord van God te leren. Nadien verhuisde hij naar Gibeon, en nog later naar de stad van David of Zion.

David, de tweede koning van Israël, verlangde een huis voor God te bouwen, en maakte de plannen daarvoor; hij verklaarde dat het ongepast was dat hij, de koning, zou verblijven in een paleis van cederhout, terwijl het heiligdom van God maar een tent was.

Maar de Heer sprak door de mond van Nathan, de profeet. Hij weigerde het voorgestelde offer, en maakte duidelijk dat dit feit alleen niet aanvaardbaar voor Hem was. Het was niet genoeg dat de gift een goede bestemming had, maar de gever moest ook waardig zijn. David, koning van Israël, hoewel in menig opzicht een man naar Gods hart, had gezondigd; en er was voor zijn zonde nog geen boete gedaan.

1 Kronieken 28 vers 2, 3, vergelijk 2 Samuël 7 vers 1-13: Zó sprak de koning: "Ik had in mijn hart om een huis van rust voor de Arke des Verbonds voor de Heer te bouwen, en voor de voetbank van onze God, en heb alles klaar gemaakt voor het bouwen; maar

God zei tegen me: Gij zult geen huis bouwen voor Mijn naam, omdat ge een krijgsman zijt, en bloed hebt vergoten.

Niettemin, David kreeg toestemming om materiaal te verzamelen

voor het Huis van de Heer, welk gebouw niet hij, maar Salomo, zijn zoon, later zou bouwen.

Uit: "The House of the Lord"
van James E. Talmage.

J.M.

Er werden meer gouden platen gevonden

In *The London Illustrated News* stond onlangs een interessant artikel, met foto's, over de ontdekking van enige zeer dunne gouden platen, bijna zo dun als bladgoud, met oude lettertekens er in gegraveerd.

Deze werden in Italië ontdekt, ter plaatse van het vroegere Pyrgi, een havenstad aan de kust van de Tyrrheense zee, ongeveer 48 km ten noorden van Rome.

De stad bestond in de vijfde eeuw voor Christus en lag in wat vroeger Etrurië werd genoemd.

Sinds 1956 zijn oudheidkundigen daar aan 't werk geweest, onder leiding van het Etruscologisch Instituut en Instituut van Italiaanse oudheden van de universiteit van Rome.

Massimo Pallottino, de leider van de expeditie, die daar werkt, schreef een gedetailleerd verslag over het werk van zijn ploeg in *The London Illustrated News*.

Hij vermeldt de ontdekking van twee grote Etruskische tempels en van vele stukken geschilderd terracotta relief, standbeelden, marmeren platen met meetkundige figuren, aardewerk en een groot aantal zilveren munten.

Maar de ongewoonste vondst van alles werd gedaan toen de archeologen drie dunne, rechthoekige gouden platen aantroffen, alle van bijna dezelfde afmetingen: 20 cm lang en 12,5 cm breed. Aan één zijde van elk blad waren drie gaten, waar de klinknagels nog in zaten, wat er op wijst dat zij aan elkander of aan iets anders bevestigd waren geweest, zodat zij misschien wel een boekvorm kregen.

Op alle drie de platen waren lettertekens gegraveerd, op de ene in de Phoenicische taal, op de twee andere in het oude Etruskisch. Zij zijn alle drie vertaald en zijn huldebetuigingen aan een heidense godin, waarin dankbaarheid voor haar bescherming tot uitdrukking wordt gebracht.

De heer Pallottino, de leider van de expeditie, zegt dat de inscripties zeker uit ongeveer 500 voor Christus of uit de eerste jaren van de vijfde eeuw dateren.

Dit is de 63ste plaats waar oudheidkundigen metalen platen hebben gevonden, waarvan de meeste graveerselen bevatten van oude datum.

Het is van meer dan gewoon belang op te merken dat de heer

Pallotino hun ouderdom op 500 voor Christus stelt, een tijd, die dicht bij die ligt, waarin Lehi Palestina verliet op zijn reis naar Amerika.

Dat jaar ligt ook niet ver van dat hetwelk aan de platen van Darius is gegeven, die in Perzië werden gevonden. De archeologen plaatsten die in ongeveer 585 voor Christus. Deze platen waren ook gegraveerd; de ene was van zilver, de andere van goud. Elk van beide vertelde van de werken van koning Darius, die Daniel in de leeuwenkuil liet werpen.

Wat de platen van Darius zo bijzonder belangwekkend maakt, is het feit dat zij in een stenen doos werden gevonden, die precies was gemaakt als de doos die Joseph Smith beschreef, waarin hij de platen van het Boek van Mormon vond. Maar er is nog een andere, gelijksoortige, ontdekking gedaan, namelijk de platen van Sargon, ook van gegraveerd metaal en ook gelegd in een stenen doos van overeenkomstige constructie.

Andere platen, die gevonden werden, waren van verschillend metaal: sommige van goud, sommige van zilver, andere van brons, geel koper, rood koper en zelfs van tin.

Sommige waren gegraveerd, andere weer niet. Op sommige stonden gerechtshofverslagen, op andere huldebetuigingen aan heidense goden en godinnen van oude godsdiensten, weer andere droegen persoonlijke inscripties en waren zeer

klein van afmeting en dienden als versiersel.

De critici van het Boek van Mormon kunnen nu niet meer zeggen dat het een vals denkbeeld is dat oude kronieken op metalen platen werden geschreven. Jarenlang heeft men in de geschiedenislessen aan de universiteiten in de wereld geleerd dat oude kronieken slechts op tafeltjes van klei, op papyrus en schapehuiden werden geschreven.

Recente ontdekkingen hebben volledig aangetoond dat hoewel kronieken op deze wijze werden bijgehouden en voor zo ver wij weten ook zeer omvangrijk waren, het toch ook een wel ingeburgerde gewoonte was veel verslagen op metaal te bewaren.

De Dode Zeerollen hebben in dit opzicht ook hun bijdragen geleverd, want een van die rollen was van metaal en bevatte schriftuur dat nu vertaald is, evenals andere rollen uit hetzelfde tijdperk, namelijk uit ongeveer 200 voor Chr. Aangezien zulke kronieken in oude tijden werden geschreven, kunnen wij niet langer bezwaar maken tegen de koperen platen die in het Boek van Mormon worden genoemd, want een aantal vondsten waren van koper.

God gaat weliswaar op mysterieuze wijze te werk, maar Hij werkt, dat is zeker en een van de wonderen van deze tijd is de manier waarop Hij de bezwaren tegen de gouden platengeschiedenis van de Profeet Joseph Smith weerlegt.

De tiende betekent veel voor heel veel mensen

*(Uittreksel uit een toespraak van
Bisschop Robert L. Simpson
tijdens de Algemene Conferentie
in april 1966.)*

Ik wil u het getuigenis vertellen van een broeder, die onder de indruk was gekomen van een van de kerkleiders, die over de wet der tienden sprak. Toen ik hem drie maanden later op straat ontmoette, nam hij wat geld uit zijn zak en zeide: "Zie je dit? Het is allemaal van mij. Het is niet van de slager, niet van de bakker en niet van de bank. Voor de eerste maal in mijn leven als getrouwd man ben ik vrij van schuld. Ik kan over beide zijden van de straat lopen met het hoofd rechtop. Ik hoef niet langer van de ene kant van de straat naar de andere te gaan om de winkeliers te ontlopen, bij wie ik in het krijt sta."

Hij vertelde dat dit was gekomen omdat hij de tijd had genomen om met zijn gezin te overleggen hoe zij hun verplichtingen tegenover de Heer konden nakomen. Nu heeft deze man vrede in zijn hart, is gemeentepresident en een zegen voor tientallen mensen.

Toen hij nog in schulden zat, was hij letterlijk in slavernij en voor de dienst van de Meester ongeschikt. De tiende had hem naar de vrijheid op financieel gebied gevoerd.

De personeelschef van een grote onderneming in Los Angeles, geen

lid van de Kerk, vertelt het volgende:

"Ik vroeg een van uw teruggekeerde zendelingen, die bij onze firma om werk vroeg, of hij zijn tienden betaalde. Toen hij "ja" antwoordde, heb ik hem op staande voet aangenomen, want ik wist dat hij onkreukbaar zou zijn, dat hij de Heer liefhad en trouw tegenover zijn vrouw was.

U ziet dus wel dat het betalen van tienden voor veel mensen veel betekent.

Dikwijls horen wij deze opmerking: "Ik geloof alles wat u over de tiende zegt, maar ik zit nu zo diep in de schuld, dat ik tot het volgend jaar moet wachten om er mee te beginnen." De enige moeilijkheid is dat het volgend jaar nooit komt. Ga naar uw bisschop of gemeentepresident en doe naar zijn raad in deze belangrijke zaak. Roep daarna uw gezinsleden bijeen.

Volgens mijn mening stelde God een uitdaging, die de eeuwen door geldt, toen Hij zeide: "... Beproeft Mij nu daarin," en Hij liet er vlug de belofte op volgen, dat Hij "opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen." (Maleachi 3 : 10).

„Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijsheid"

(Uittreksel uit een toespraak van Ezra Taft Benson, lid van de raad der Twaalven, tijdens de Algemene Conferentie van de Kerk in april 1966.)

"Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en ziet, de verborgenheden Gods zullen u worden ontvouwd en dan zult gij rijk worden gemaakt. Ziet, hij, die het eeuwig leven heeft, is rijk."

(L. en V. 6 : 7)

Vroeger dacht men - en hier en daar denkt men het nog wel - dat wanneer een jonge man aan de universiteit gaat studeren, zijn geloof in God weldra zal zijn verdwenen. Onze jeugd is, over het algemeen genomen, het levende bewijs van het tegendeel. Het is niet het vergaren van kennis, noch de kennis zelf, die iemand zijn geloof kost.

Het is eerder de waan van bekrompen geesten, die telkens weer bewijzen dat een beetje kennis een gevaarlijke zaak kan zijn. Het is intellectuele trots die iemand er toe leidt, te denken dat hij in zaken van geest en verstand zelfgenoegzaam kan wezen. Laten wij nooit het enorme verschil tussen het ontdekken van de waarheid en de Drager van alle Waarheid

uit het oog verliezen. Het ene is menselijk, het andere goddelijk.

Schijnbaar zijn godsdienst en wetenschap soms met elkander in strijd geweest. Toch kan dat conflict niet anders dan schijnbaar zijn en niet werkelijk, want de wetenschap zoekt waarheid en ware godsdienst is waarheid. Geopenbaarde godsdienst en wetenschappelijke feiten kunnen nooit met elkander in tegenspraak zijn. Dat zij vaak zich op verschillend terrein hebben bewogen, is niet meer dan een bijkomstigheid.

Het Evangelie aanvaardt alle waarheid; de wetenschap breidt haar armen langzaam uit en bereikt, op zoek naar waarheid, het onzichtbare domein. Deze beiden ontmoeten elkander dagelijks: de wetenschap als het kind, de geopenbaarde godsdienst als de moeder.

Waarheid is waarheid, onverschillig of zij wetenschap of godsdienst heet. Daar kan geen conflict zijn. De tijd staat aan de zijde van de waarheid, want de waarheid is eeuwig.

Profetieën in de Bijbel betreffende het Boek van Mormon

(uit: The Prophecies of Joseph Smith, door Duane S. Crowther)

"En te dien dage zullen de doven horen de woorden des Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien."

Jes. 29 : 18

Het 29ste hoofdstuk van Jesaja is een machtige profetie, welke talrijke gegevens in het Boek van Mormon omvat. Dit hoofdstuk begint met de vernietiging van de Nephieten. (Zie Jesaja 29 : 1-5)

1. Vestingen worden tegen hen opgeworpen.
2. Zij zullen vernederd worden, d.i. verslagen.
3. Het zal in een oogwenk haastelijk geschieden.
4. Zij zullen worden bezocht met donder, aardbevingen en vuur.

De afval: De profeten, uw hoofden, en de zieners heeft Hij verblind (vers 9, 10).

De herstelling: De Nephieten zullen uit de grond spreken.

Hun stem zal zijn uit de aarde als van een tovenaars. (In de Engelse Bijbel: Hun stem zal zijn als van een met een bekende geest. - Vert.) Het gezicht van allen is als de woorden van een verzegeld boek geworden.

De woorden van het verzegelde boek worden aan de geleerde gegeven.

De geleerde zal zeggen dat hij een verzegeld boek niet kan lezen.

Het verzegelde boek wordt aan een ongeleerde gegeven.

Deze zal zeggen: Ik kan het niet lezen.

De Here zal de mensen waarschuwen dat zij hun hart verre van Hem hebben gedaan.

Het zal geschieden ten dage dat de vreze des Heren wordt geleerd door de voorschriften van mensen. De Here zal een wonderbaar werk en een wonder verrichten, dat de veronderstelde wijsheid en geleerdheid te niet zal doen.

Zij die gedwaald hebben, zullen een beter begrip krijgen en de waarheid leren kennen. Te dien dage zullen de doven en blinden de woorden van het boek hebben. Deze machtige profetie geeft in detail zo veel specifieke gebeurtenissen in verband met het Boek van Mormon en de herstelling van het Evangelie, dat het onmogelijk is deze krachtige boodschap te negeren.

Om deze boodschap ten volle te begrijpen, zal de eerlijke onderzoeker er wel aan doen zichzelf deze

belangrijke vragen omtrent Jesaja's profetie (en omtrent alle andere profetieën ook) voor te leggen: 1. Indien dit niet de uitleg van Jesaja's profetie is, wat is de uitleg dan wel? 2. Begrijpen andere kerken de betekenis van deze profetie? 3. Zijn andere kerken door bijbelse profetie hier zo nauwkeurig geïdentificeerd als de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen? 4. Indien andere kerken de Bijbelse profeten niet begrijpen en evenmin door dezen worden geïdentificeerd, kunnen zij dan redelijkerwijs als de ware Kerk van Christus worden beschouwd?

Deze vragen zijn zo indringend, dat de ernstige onderzoeker ze niet eerlijk naast zich neer kan leggen.

Het visioen van de psalmist betreffende het verschijnen van het Boek van Mormon.

De psalmist heeft op een belangrijke samenloop van gebeurtenissen gewezen, die waarschijnlijk hun vervulling in de komst van het Boek van Mormon hebben gevonden. Hij zeide dat de tijd zou komen dat *”de waarheid zal uit de aarde spruiten, en gerechtigheid zal van den hemel nederzien”*.

Wanneer is daar en bepaald ogenblik geweest dat de waarheid uit de aarde kwam, terwijl de gerechtigheid uit de hemel dit gadesloeg? Slechts van één zo'n gebeurtenis werd ooit melding gemaakt. Op de 22ste september 1827 werd aan Joseph Smith toegestaan de platen van het Boek van Mormon uit de heuvel Cumora te nemen. Op het-

zelfde ogenblik stond de engel Moroni, een afgezant van God, daar en gaf de Profeet aanwijzingen.

De waardering van de waarachtigheid van het Boek van Mormon door de psalmist moet niet over het hoofd worden gezien. Hij getuigde dat de *waarheid* uit de aarde zou voortkomen, en zijn woorden gingen in vervulling.

Het Boek van Mormon vertelt van zijn zending in de laatste dagen.

De profeten, die het Boek van Mormon schreven, wisten van het werk, dat hun geschriften zouden doen, nadat zij er niet meer zouden zijn, en zij profeteerden daarvan.

De mensen leren het Boek van Mormon door Gods macht kennen.

Moroni profeteerde de wijze waarop het Boek van Mormon tevoorschijn zou komen en de zegeningen, die degeen ten deel zou vallen, die het zou brengen.

”En wie deze kroniek ook ontvangt, en deze niet veroordeelt wegens de onvolkomenheden, die er in staan, zal grotere dingen dan deze weten. Ziet, ik ben Moroni; en als het mogelijk was, zou ik u alle dingen bekendmaken.

”Ziet, ik zwijg verder over dit volk. Ik ben de zoon van Mormon, en mijn vader was een afstammeling van Nephi.

”En ik ben dezelfde, die deze kroniek in des Heren hoede verbergt; de platen ervan zijn van geen waarde, wegens het gebod des He-

ren. Want Hij zegt waarlijk, dat niemand ze zal hebben om er winst mee te maken; doch de kroniek er op is van grote waarde; en hem, die deze zal voortbrengen, zal de Here zegenen.

"Want niemand kan macht hebben om de platen voort te brengen, indien deze niet door God is gegeven; want God wil, dat het alleen zal geschieden met het oog gericht op Zijn heerlijkheid, of op het welzijn van het oude en lang verstrooide verbondsvolk des Heren.

"En gezegend is hij, die deze kroniek tevoorschijn zal brengen; want ze zal uit de duisternis in het licht worden gebracht, volgens het woord van God; ja, ze zal uit de aarde worden voortgebracht, en zal uit de duisternis schijnen en tot de kennis der mensen komen; en het zal door de macht Gods geschieden.

"En indien er fouten zijn, zijn het fouten van een mens. Doch ziet, wij weten van geen fout; niettemin, God weet alle dingen; daarom, laat hij, die veroordeelt, voorzichtig zijn, opdat hij zich niet aan het gevaar van het vuur der hel blootstelt." (Mormon 8 : 12-17.)

Het Boek van Mormon is om de mensen van Christus te overtuigen.

Nephi zag dat zij, die waarlijk in Christus geloofden, ook in het Boek van Mormon zouden geloven:

"En nu, mijn geliefde broederen, en ook gij, Joden, en gij, einden der aarde, luistert naar deze woorden en gelooft in Christus; en in-

dien gij deze woorden niet gelooft, gelooft dan toch in Christus. En indien gij in Christus zult geloven, zult gij ook deze woorden geloven, want ze zijn de woorden van Christus, en Hij heeft ze aan mij gegeven; en ze leren alle mensen, dat zij goed dienen te doen." (2 Nephi 33 : 10.)

Waarlijk: het Boek van Mormon werd geschreven om de mensen tot Christus te brengen. Zo verklaarde de eerste profeet van het Boek van Mormon:

"Want mijn volle verlangen is, de mensen te bewegen tot de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob te komen, ten einde te worden gered.

"Daarom schrijf ik niet de dingen, die voor de wereld aangenaam zijn, maar wel de dingen die Gode behaaglijk zijn en ook hun, die niet van de wereld zijn." (1 Nephi 6 : 4-5.)

Het Boek van Mormon getuigt van de Bijbel.

Nephi voorzag het tevoorschijn komen van zowel de Bijbel als het Boek van Mormon. Hij zag dat drie van de zendingen, die laatstgenoemd boek zou vervullen zouden zijn: ten eerste getuigenis afleggen van de waarachtigheid van de Bijbel, ten tweede vele duidelijke en kostbare leringen, die uit de Bijbel waren verdwenen, terugbrengen en ten derde getuigen dat Jezus waarlijk de Verlosser van de wereld is.

"En ik zag het overblijfsel van het nageslacht van mijn broeders, en ook het boek van het Lam Gods,

dat uit de mond van een Jood was voortgekomen, zag ik van de niet-Joden naar het overblijfsel van de nakomelingen van mijn broeders gaan. En nadat het tot hen was gekomen, zag ik andere boeken, die door de macht des Lams werden voortgebracht, van de volkeren naar hen gaan ter overtuiging van de volkeren en het overblijfsel van het nageslacht van mijn broeders en ook van de Joden, die over de aarde waren verstrooid, dat de kronieken der profeten en van de twaalf apostelen des Lams waar zijn.

En de engel zeide tot mij: *Deze laatste geschiedboeken, die gij bij de volkeren hebt gezien, zullen de waarheid van de eerste, die van de twaalf apostelen des Lams zijn, bevestigen en de duidelijke en waardevolle dingen bekend maken, die er uit zijn genomen, en ze zullen alle talen en volken doen weten, dat het Lam Gods de Zoon is van de Eeuwige Vader, en de Zaligmaker der wereld is, en dat alle mensen tot Hem moeten komen, daar zij anders niet kunnen worden gered.*" (1 Nephi 13 : 38-40.)

Ook vertelde Mormon hoe het Boek van Mormon van de waar-

achtigheid van de Bijbel zou getuigen:

"Bekeert u daarom, en wordt gedoopt in de naam van Jezus, en klemt u aan het evangelie van Christus, dat u zal worden voorgesteld, niet alleen in deze kroniek, maar ook in de kroniek, die van de Joden tot de niet-Joden zal komen, en van de niet-Joden tot u. *Want ziet, dit wordt geschreven met het oogmerk, dat gij dat moogt geloven; en als gij dat gelooft, zult gij dit ook geloven; en als gij dit gelooft, zult gij eveneens bekend zijn met uw vaderen, en ook met de wonderbare werken, die door de macht Gods onder hen werden gewrocht.*" (Mormon 7 : 8-9.)

Het is dus zo, dat èn de Bijbelse profeten èn de zieners van het Boek van Mormon van elkander wisten en spraken en over de laatste dagen profeteerden. Het aan het daglicht treden van het Boek van Mormon is een gebeurtenis van grote betekenis, die een groot aantal oude profetische uitspraken in vervulling heeft gebracht en die gemakkelijk kan worden gerangschikt onder de belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van de aarde.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Het grappige in dit leven is:

als je alles weigert te aanvaarden, behalve het beste,

krijg je het vaak.

Wm Somerset Maugham

Korte verhalen uit „Gospel Ideals”

(door President David O. McKay)

Een erewoord

Ik denk graag aan die Engelsman die, in financiële moeilijkheden verkerend, van een vriend geld leende. Hij gaf hem een schuldbekentenis, maar voordat hij zijn schuld kon afdoen, was hij weer zonder geld en leende hij van een andere vriend, aan wie hij alleen maar zijn belofte gaf. Beide schuldeisers wisten wanneer hun vriend weer geld zou hebben en beiden vroegen hun geld terug. De eerste, die een schuldbekentenis had, was verbaasd, toen de heer zeide: Ik zal de tweede eerst betalen.” De eerste protesteerde en zeide: ”Ik leende u het geld het eerst,

mijnheer.”

”Ja, dat is waar,” antwoordde de Engelsman, maar u hebt mijn schuldbekentenis. Deze vriend heeft alleen maar mijn erewoord. Mijn belofte wil ik eerst inlossen.” De eerste haalde de schuldbekentenis uit zijn zak, scheurde die in stukken, wierp ze in de prullenmand en zeide: ”Ziehier, mylord, nu heb ik alleen maar uw belofte.” ”Aangezien u de zaak op deze basis zet, zal ik u eerst betalen.”

Niet meer dan een onbetekenende gebeurtenis, doch die de nadruk legt op het gewicht dat een heer aan zijn woord van eer hecht.

Het keizerlijk paleis en de ivoorsnijder

Ik herinner mij een incident dat voor het paleis van de Japanse keizer in Tokyo plaats vond. Daar waren drie of vier van onze zendingen en bij ons was een Janpanse bekeerling, een ivoorsnijder, die het kleet van de arbeider droeg. Terwijl ik daar stond, zag ik hoe deze Japanner, ofschoon een lid van de Kerk, zich diep boog voor de grond en in ’t bijzonder voor het paleis, dat er op stond. Ik wendde mij tot hem en zeide: ”Weet u wel, broeder Watanabe, dat u iets hebt, dat van groter waarde is dan al die rijkdom, waarnaar u kijkt, iets dat de kei-

zer niet kan hebben, indien hij niet dezelfde weg volgt, die u hebt gevolgd?”

De man keek mij verbaasd aan. Hij, een nederige ivoorsnijder, zou iets hebben dat van meer waarde is dan het paleis van de keizer of al diens bezittingen.? Door middel van de tolk, broeder Stimpson, vroeg hij: ”Wat is dat?”

”Wel,” zeide ik, ”het is het priesterschap van de Almachtige. U bent een ouderling in de Kerk van Jezus Christus, en dat heeft meer waarde voor u dan al de rijkdom, die u nu voor u ziet.”

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

EINDHOVEN

Luit, Wilhelmina; 12 augustus 1966

HILVERSUM

de Gruyl, Marion Elisabeth; 26 augustus 1966

UTRECHT

van Wijnbergen, Philip; 19 augustus 1966

van Wijnbergen-Hauser, Theodora; 19 augustus 1966

van Wijnbergen, Hendrika; 19 augustus 1966

VLISSINGEN

Brajkovic, Maria; 26 augustus 1966

ZWOLLE

Plynaer, Gerarda Frida; 19 augustus 1966

Plynaer, Adriaan Harm; 19 augustus 1966

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Straatmeyer, Hendrik jr.; 12 augustus 1966

Gruner, Francois André; 12 augustus 1966

Rens, Hendrik; 26 augustus 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

MAASTRICHT

Groenveld, Louis; tot diaken op 14 augustus 1966

INGEZEGEND

UTRECHT

Blok, Frank René; 3 juli 1966

OVERLEDEN

ZEIST

Tol, Constant Marius; 11 december 1965

HILVERSUM

Looijenga-Langerak, Neeltje; 26 mei 1966

GEHUWD

ZEIST

Westerhoff, Yvonne Georgette Elenora en Middelman, Johannes Andreas Joset; op
22 juni 1966

OVERGEPLAATST

Granger, Terry; van Den Haag naar Groningen
DeHart, Brian; van Zendingskantoor naar Amsterdam
Coppin, Patrick; van Brussel naar Zendingskantoor
DeVries, Helen; van Bussum naar Zendingskantoor
Croshaw, Alan; van Groningen naar Noord Zone
Allred, Naomi; van Arnhem naar Amsterdam
Ellison, James; van Heerlen naar Leeuwarden
Cardall, Duane; van Noord Zone naar Den Haag
Merrill, Theon; van Brussel naar Haarlem
Andrews, Robert; van Dordrecht naar Haarlem
v. d. Meijden, Albert; van Zwolle naar Den Helder
Crookston, Garr; van Velp naar Centraal Zone
van Leyen, Gerda; van Amsterdam naar Bussum
Butler, Dennis; van Nijmegen naar Rotterdam
Francom, Mark; van Utrecht naar Rotterdam
Boekweg, David; van Leeuwarden naar Rotterdam
Fowers, Stephen; van Haarlem naar Dordrecht
Roos, Gerard; van Eindhoven naar Arnhem
v. d. Hooft, Johannes; van Breda naar Apeldoorn
Langeveld, J. M.; van Tilburg naar Zwolle
Kunz, Dwight; van Antwerpen naar Gent
Houweling, Albert; van Amsterdam naar Gent
Bateman, Arnold; van Centraal Zone naar Zuid Zone
Kuipers, Peter; van Rotterdam naar Antwerpen
v. d. Veur, Martinus; van Apeldoorn naar Antwerpen
v. d. Beek, Ronald; van Arnhem naar Heerlen
Foster, Steven; van Haarlem naar Brussel
Flink, Hans; van Antwerpen naar Brussel
Durham, Jan; van Amsterdam naar Eindhoven
Oliekan, Ronald; van Den Helder naar Tilburg
Squires, Lorin; van Brussel naar Breda
DeWet, Gerald; van Amsterdam naar Alkmaar
Douglas, Richard; van Breda naar Groningen
Witkamp, Pete; van Den Haag naar Groningen
Copinga, Hyo; van Utrecht naar Emmen
Dirkmaat, Gerrit; van Antwerpen naar Amsterdam
Larsen, James; van Eindhoven naar Amsterdam
Jackson, Richard; van Rotterdam naar Den Haag
Dowding, David; van Heerlen naar Den Haag
Murphy, Steven; van Enschede naar Utrecht
Giles, Steven; van Heerlen naar Utrecht
Ence, Brian; van Brussel naar Amersfoort

Berrett, Bruce; van Apeldoorn naar Rotterdam
Bell, Douglas; van Amersfoort naar Apeldoorn
Widdowson, Stewart; van Amsterdam naar Arnhem
van Wert, Frederick; van Den Haag naar Enschede
Lybbert, Robert; van Alkmaar naar Brussel
Wouden, Carl; van Brussel naar Antwerpen
Morgan, Randy; van Velp naar Heerlen
van Vleet, Harold; van Emmen naar Heerlen
Peterson, Dan; van Groningen naar Brussel
Wood, Ronald; van Leiden naar Eindhoven
Harroun, Michael; van Groningen naar Breda

AANGEKOMEN

Baak, William Marinus en Hilda; Salt Lake City, Utah
Beuk, Lourens en Johanna; Salt Lake City, Utah
Zeeman, Barbara Kae; Payson, Utah
Schippers, Johannes jr.; Salt Lake City, Utah
Van Katwijk, Curtis Blake; Salt Lake City, Utah
Uitenbogaard, Joe Albertus; Ogden, Utah
Evertson, Ted Eugene; Phoenix, Arizona
van der Toolen, Pieter en Johanna; Salt Lake City, Utah
van der Werf, Raymond McReady; Tucson, Arizona
Nauta, William en Maria A.; Salt Lake City, Utah

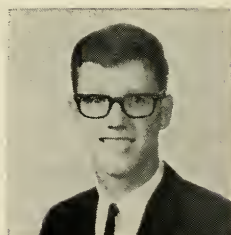
L. en J. Beuk

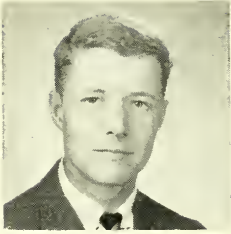
W. M. en H. Baak

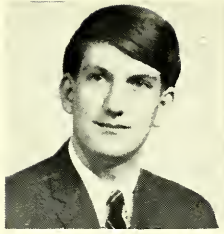
B. K. Zeeman

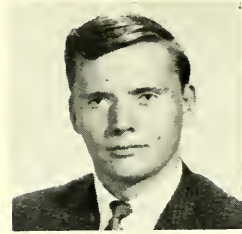
J. Schippers

C. B. van Katwijk

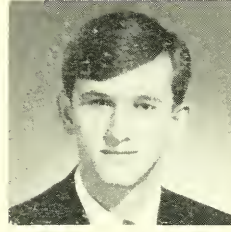
J. A. Uitenbogaard

T. E. Evertson

P. en J. van der Toolen

R. McR. van der Werf

VERTROKKEN

geen

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Het is veel gemakkelijker kritisch te zijn dan correct.

Benjamin Disraeli

Ik heb u nooit verteld, dat ik volmaakt was;
maar er is geen fout in de openbaringen, die ik u gaf.

De Profeet Joseph Smith

Als wij volmaaktheid verwachten

(door Richard L. Evans,
lid van de Raad der Twaalven)

Robert Frost schreef eens: "Als wij mensen om de geringste fout uitschakelden, zou het niet lang duren of wij hadden niemand meer om mee om te gaan."

Daar mogen wij wel een ogenblik bij stilstaan. Als wij volmaaktheid verwachten of eisen van hen, met wie wij omgaan, zullen wij niemand hebben om mee te leven, zelfs niet met onszelf.

Er zijn tijden dat anderen ons diep teleurstellen, dat wij bijna ons geloof in de mensheid schijnen te verliezen en ons afvragen op wie wij nog kunnen vertrouwen. Wij zien gebreken en tekortkomingen in hooggeplaatste personen even zeer als in gewone mensen.

Als wij ons zouden laten gaan, zouden wij cynisch kunnen worden. Maar waarom zouden wij volmaaktheid in iemand anders moeten veronderstellen, wanneer wij weten dat wijzelf lang niet aan de verwachtingen van anderen beantwoorden? Ons oordeel is niet onfeilbaar. Onze beweegredenen zijn niet altijd zoals zij behoren te zijn. Wij hebben allemaal behoefte aan begrip, aan verklaring. Soms horen wij dat iemand onaardige dingen van ons heeft gezegd, die ons zeer doen; dan moeten wij

toch onszelf afvragen of wij soms niet dingen zeggen, die een ander kwetsen, dingen die wij later niet graag zouden herhalen. Toch, ondanks al die menselijke gebreken, perversiteit soms, wordt ons leven toch verrijkt door het werk, het gezelschap, de liefde en trouw van anderen, en door de grote vriendelijkheid en welwillendheid jegens ons bij vele gelegenheden, speciaal in tijden van nood, wanneer de mensen zich van hun beste zijde laten zien. In het gezin, in het huwelijk, op school, op het werk, in alle betrekkingen in het leven zouden er minder desillusies, minder wrijving, meer geduld, meer begrip, meer vergevengedzindheid en een meer vergeten zijn, als wij geen volmaaktheid in anderen verwachten, in 't bijzonder omdat wij moeten toegeven dat niemand onszelf volmaakt vindt. Wij leven in een onvolmaakte wereld van onvolmaakte mensen en zeer zeker zullen wij in sommige mensen teleurgesteld worden (zoals zij ook in ons), maar hoe meer begrip wij tonen, des te meer zullen wij vinden wat wij zo veel zoeken.

"Als wij mensen om de geringste fout uitschakelden, zou het niet lang duren of wij hadden niemand meer om mee om te gaan."

20 OCT 1966